

РЕШЕНИЕ

№ 15484

гр. с., 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: д.р.

при участието на секретаря в.к.

като разгледа докладваното от д.р. Гражданско дело № 20231110108645 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 8 и сл. ЗЗДН.

Производството е образувано по молба по чл. 8, т. 1 ЗЗДН, подадена от С. Й. К., ЕГН *****, срещу В. Д. К., ЕГН *****, съпруг на молителката, с искане за налагане на мерки за нейната защита, при твърдения за извършени от ответника спрямо молителката акт на домашно насилие на 29.01.2023 г. в съвместно обитаваното от страните жилище, находящо се в гр. с., ж.к. „Д.“, бл. 167, вх. „Б“, ет. 6, ап. 41, пред децата им, около 20,00 часа, изразяващ се в нанасяне на няколко удара в лицето на молителката, най-вече в областта на носа и долната челюст, вследствие на което същата загубила съзнание. В съдебно заседание молителката поддържа молбата.

В свое становище ответникът отрича да е извършил твърдения акт на домашно насилие. Признава, че на процесната дата около 19:30-20:00 часа в семейното жилище двамата с молителката обсъждали какво ще вечеря семейството, като решили да закупят пици. Ответникът купил пици и ги донесъл, като при опитването им молителката вдигнала скандал, тъй като били люти и не ставали за ядене. Започнала да го обижда. При разминаване на двамата на вратата между кухнята и другото помещение, в което се намирала молителката, тя ударила шамар на ответника и го изритала в слабините, в резултат на което той паднал. Пояснява, че при продължаване на движението си молителката се спънала в тялото му у паднала на пода, удрайки и лицето си, вследствие на което получила и описаните от нея травми. В съдебно заседание ответникът признава, че с молителката са съпрузи, като 29.01.2023 г. били заедно в семейното жилище с децата.

Твърди, че молителката има нова връзка и иска да излезе чиста от брака им, поради което е подала и настоящата молба.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение (чл. 12 ГПК) и закона (чл. 5 ГПК), прави следните правни и фактически изводи:

Съгласно чл.2 ЗЗДН „Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство”. В случая молбата е подадена от лице, което твърди лично да е пострадало от домашно насилие, поради което и на основание чл. 8, т. 1 ЗЗДН, т.е. е процесуално легитимирано да търси защита лице. Ответникът е съпруг на молителката (л. 6 от делото), предвид което попада сред лицата, срещу които може да се търси защита – чл. 3, т. 1 ЗЗДН. Описаният в молбата акт на 29.01.2023 г. представлява домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, тъй като е налице твърдение за осъществено психическо и емоционално насилие спрямо молителя. Молбата е депозирана в едномесечния преклузивен срок. Предвид изложеното съдът намира същата за допустима.

По делото са представени писмени доказателства – декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която е описан актът на насилие от 29.01.2023 г., като е посочено, че на цитираната дата около 20:00 часа ответникът ѝ нанесъл побой, удряйки я неколkokратно в областта на лицето – носа и челюстта.

На първо място, безспорно между страните е, че на процесната дата същите са се намирали в съвместно обитаваното жилище находящо се в гр. с., ж.к. „д.“, бл. 167, вх. „Б“, ет. 6, ап. 41.

По делото е представена и справка от Дирекция „Национална система 112“, ведно с предоставени аудиозаписи, при анализа на които съвкупно с допуснатата по делото съдебна техническа експертиза, чието заключение съдът кредитира като обективно и отговарящо в пълнота на поставените въпроси, се установява, че на 29.01.2023 г. в 20:50 часа е подаден сигнал за домашно насилие, извършено от мъж на адрес гр. с., бул. „д.“ бл.167, вх. Б, ет. 6, ап.41, от телефонен номер „,, от лице, представящо се като С. К.. В 21:15 часа на спешен номер 112 е получено обаждане от същото лице, което отказва сигнала за домашно насилие. Изяснява, се че върху процесните аудиозаписи няма следи от манипулация.

Видно от представени Лист за преглед на пациент в КБД/СО от 29.01.2023 г., 22:30 часа, (л.8 от делото) е снета анамнеза, съгласно която на молителката е нанесен побой от съпруга ѝ, който я ударил 5 или 6 пъти в областта на лицето, като изпаднала в безсъзнание за малко, имала малка рана на гърба на носа и чувствала болка в областта на долната челюст в ляво. На същата е направена рентгенография на лицевите кости, от която се установява фрактура на носни кости. Като писмено доказателство по делото е приета и Епикриза на Клиника по лицево-челюстна хирургия на УМБАЛ „Света Анна“ АД – с. от 31.01.2023 г. (л.9 от делото),

от която се установява, че на молителката е поставена диагноза *Fractura ossa nasalia*, както и че на същата е извършено закрито наместване на дислокация на други определени места, изразяващо се в мануално-инструментална репозиция на носа, извършено под обща венозна анестезия. В подкрепа на това са и събраните по делото гласни доказателства – свидетелските показания на с.п.н от които се установява, че същата не е присъствала лично на конфликт между страните, но на 29.01.2023 г. молителката ѝ се обадила около 21:30 часа, за да ѝ сподЕ., че са се скарали със съпруга ѝ. Молителката ѝ разказала, че имало скандал между тях и изпратила снимка, видно от която носът ѝ бил подут, имало рана между веждите и и носа, а лявата част на лицето била зачервена и подута. Около 10 часа свидетелката взела молителката и я закарала в спешния център при УМБАЛ „Света Анна“. Допълва, че лекарите поискали да хоспитализират молителката веднага, но тя отказала тъй като нямало кой да се грижи за децата ѝ. Последната се върнала в болницата след 2 дни, за да бъде подложена на оперативно лечение на носа. От показанията на св. н. се установява и че молителката е подала сигнал на спешен номер 112, което се установява и от представената справка от Дирекция „Национална система 112“, ведно с предоставени аудиозаписи. При анализа на същите съвкупно с допуснатата по делото съдебно-техническа експертиза, чието заключение съдът кредитира като обективно и отговарящо в пълнота на поставените въпроси, се установява, че на 29.01.2023 г. в 20:50 часа е подаден сигнал за домашно насилие, извършено от мъж на адрес гр. с., бул. „д.“ бл.167, вх. Б, ет. 6, ап.41, от телефонен номер „,, от лице, представящо се като С. К.. В 21:15 часа на спешен номер 112 е получено обаждане от същото лице, което отказва сигнала за домашно насилие. Изяснява, се че върху процесните аудиозаписи няма следи от манипулация.

За изясняване на спора по делото е допусната и съдебна медицинска експертиза, чието заключение, преценено по реда на чл. 202 ГПК, съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. Установява се, че претърпените от молителката травматични увреждания в областта на лицето, изразяващи се в счупване на носните кости, може да се дължат както на удари с ръце, така и на падане на пода. Изяснява се, че липсват данни да получени травми – охлузвания, кръвонасядания, характерни при евентуална защитна реакция при падане на ръцете и краката. При разпита си в съдебно заседание, вещото лице допълва, че защитният рефлекс за подпиране на ръцете при падане се развива още от петия месец при децата, като фиксираните ръце при падане от право положение са свързани с диагноза. Изрично заявява, че при падане от право положение и включен защитен механизъм следва да има охлузвания по ръцете, каквито в случая не са констатирани.

По делото е представена и справка от Дирекция „Национална система 112“, ведно с предоставени аудиозаписи, при анализа на които съвкупно с допуснатата по делото съдебна техническа експертиза, чието заключение съдът кредитира като обективно и отговарящо в пълнота на поставените въпроси, се установява, че на 29.01.2023 г. в 20:50 часа е подаден сигнал за домашно насилие, извършено от мъж на адрес гр. с., бул. „д.“ бл.167, вх. Б, ет. 6, ап.41, от телефонен номер „,, от лице, представящо се като С. К.. В 21:15 часа на спешен номер 112 е получено обаждане от същото лице, което отказва сигнала за домашно насилие.

Изяснява, се че върху процесните аудиозаписи няма следи от манипулация. Изводите на вещото лице, кореспондират и с показанията на свидетеля д.в К. – баща на ответника, които заявява, че последният му споделя, че на процесната дата при скарване по повод на пица посегнал на молителката. Изложеното съдът цени като признание на неизгоден за ответника факт, ползващо се с висока доказателствена стойност, като при анализа му с останалия събран по делото доказателствен материал съдът кредитира като достоверно. На първо място, от представената по делото справка от Дирекция „Национална система 112“, ведно с аудиозаписите към нея, се изяснява, че на процесната дата молителката е подала сигнал за домашно насилие на адреса на семейното им жилище с ответника, което кореспондира с изричните признания на ответника, дадени в съдебно заседания, че на 29.01.2023 г. вечерта страните са се намирали именно там. На следващо място, въз основа на представената медицинска документация и експертното заключение на СМЕ се установява, че молителката е претърпяла описаните от нея в молбата травматични увреждания по твърдения от нея механизъм, доколкото вещото лице детайлно разяснява, че при падане от изправено положение у падащия се задейства защитен рефлекс за подпиране на ръце, при който по ръцете има охлузвания, каквито в случая не са налице. Нещо повече, съгласно изричните признания на бащата на ответника, разпитан като свидетел по делото, последният е ударил молителката.

Предвид изложеното, съдът приема за доказани твърденията за упражнено физическо насилие от ответника върху молителката вследствие на извършените актове на домашно насилие.

По вида на мярката за защита.

Мерките за защита по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН представляват не наказание за извършителя, а налагани от съда принудителни административни мерки по смисъла на чл.22 ЗАНН, които имат за цел защита на пострадалото лице чрез отнемане възможността на извършителя да извърши друг акт на насилие срещу пострадалия (чл. 5, ал. 1, т. 2-4 ЗЗДН) и мотивирането на самия извършител към неагресивно поведение към пострадалото лице и ограничаване на последиците за последното от акта на насилие (чл. 5, ал. 1, т. 1, 5 и 6 ЗЗДН). При налагане на мерките по чл. 5 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя или становището на ответника, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл.16, ал.1 ЗЗДН).

В настоящия случай, с оглед характера на акта на акта на домашно насилие, съдът намира за подходящи спрямо ответника мерките за защита по чл.5, ал.1, т. 1, т.3 пр.1 и т.5 ЗЗДН: задължаване да се въздържа от домашно насилие спрямо пострадалия, забраняване на ответника да се доближава до молителката на разстояние, по-малко от 100 м., и задължаване ответника да посещава специализирани програми. Посочените мерки (освен задължаването на ответника да се въздържа от домашно насилие, което е постоянно негово законово задължение) следва да се наложат за срок от 12 месеца от постановяване на настоящото решение за издаване на заповед за защита (по арг. от чл.19 ЗЗДН), който ще даде възможност на ответника да преосмисли както извършеното деяние, така и своето бъдещо

поведение.

По размера на наложената глоба.

Съгласно чл. 5, ал. 4 ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1 000 лв. Съдът, като съобрази извършеното от ответника домашно насилие и настъпилите последици за молителя от деянието спрямо нея, счита, че на ответника следва да бъде наложена глоба в размер на 200,00 лв.

Относно разноските за делото.

Молителката претендира разноски, каквито ѝ се следват с оглед изхода на делото, поради което следва да ѝ бъдат присъдени. Същите се установяват да са сторени в размер на 700,00 лв. – заплатени депозити за СМЕ и СТЕ. На основание чл.11, ал.2 ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи на ответната страна, която съобразно чл.3 от Тарифата е в размер на 25,00 лв. и ответникът следва да бъде осъден да я заплати в полза на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗДАВА ЗАПОВЕД на основание чл. 15, ал. 1 ЗЗДН срещу В. Д. К., ЕГН *****, като:

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН В. Д. К., ЕГН *****, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на С. Й. К., ЕГН *****.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1 ЗЗДН В. Д. К., ЕГН *****, да не доближава С. Й. К., ЕГН *****, на разстояние, по-малко от 100 метра, за срок от 12 месеца, считано от издаване на заповедта за защита.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 5 ЗЗДН В. Д. К., ЕГН *****, да посещава специализирана програма в "Център за превенция на правонарушенията" при Асоциация "Деметра", гр. с., кв. "Сухата река", бл. 18, вх. "А", тел. 0898583019, 0882838044, email: centarzakonsultirane@demetra.bg, за срок от 12 месеца, считано от издаване на заповедта.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН В. Д. К., ЕГН *****, че при неизпълнение на настоящата заповед полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН на В. Д. К., ЕГН *****, глоба в размер на **200,00 лв.**, платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН В. Д. К., ЕГН *****, да заплати на С. Й. К., ЕГН ***** сума в размер на 700,00 лв., представляваща разноски в настоящото производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН В. Д. К., ЕГН *****, да заплати по

сметка на Софийския районен съд държавна такса за производството в размер на **25,00 лв.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните (чл. 17, ал. 1 ЗЗДН), като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение (чл. 20 ЗЗДН).

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ – СДВР по местоживее на страните за сведение и изпълнение.

Съдия при Софийски районен съд: _____